

N:o 28.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken, till ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken samt till ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor; gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Under återopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga

dels, under förutsättning af Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 9 januari 1897 med förslag till lag för Sveriges riksbank, härvid fogade förslag till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken, *dels ock* bifogade förslag till ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken och till ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

Förslag

till

Lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken.

Med upphäfvande dels af lagen för Rikets Ständers bank den 1 mars 1830 jemte de särskilda stadganden, som utgöra ändring i sagda lag, dels af öfriga föreskrifter angående särskildt forum för riksbanken, så ock med ändring af hvad lag och författningar i öfrigt innehålla emot denna lag stridande, förordnas som följer:

1 §.

Riksbanken vare ensam berättigad att utgifva banksedlar.

2 §.

Vägrar riksbanken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet inlösa, må den, som innehar sedeln, derom göra skriftlig anmälan hos Svea hofrätt, hvilken, efter att deröfver hafva hört fullmäktige i riksbanken, eger att med frågan enligt lag och författningar förfara. Öfver hofrättens beslut må klagan genom besvär hos Konungen fullföljas inom den tid och i den ordning, som i 30 kap. 18 § rättegångsbalken sägs.

Finner hofrätten, att sedelns vägrade inlösen härrört af bankens oförmåga att genast uppfylla sina förbindelser, göre hofrätten hos Konungen derom anmälan. Konungen pröfvar, hvilka utvägar, i öfverensstämmelse med grundlagarne, lämpligast må vidtagas för att upprätthålla allmänna förtroendet och åter sätta riksbanken i stånd att sina sedlar vid anfordran inlösa.

3 §.

Riksbanken vare uti de mål, för hvilka ej här ofvan eller eljest genom lag annorlunda stadgas, lydande under Stockholms rådstufvurätt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1899; dock att de mål, som derförut på grund af äldre lag blifvit emot riksbanken i Svea hofrätt anhängiggjorda, skola af hofrätten handläggas och med slut afhjelpas, äfvensom att enskild bank, som eger rätt att utgifva banksedlar, må enligt förut gällande bestämmelser intill utgången af år 1903 den rätt tillgodonjuta.

Förslag

till

Ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken.

Med upphäfvande af ansvarighetslagen för Riksdagens fullmäktige i Sveriges riksbank den 12 september 1868 förordnas som följer:

1 §.

Öfverträder eller eftersätter fullmäktig i riksbanken de pligter, honom i sådan egenskap åligga enligt rikets grundlagar eller de förvaltningen af riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen eller enligt de särskilda föreskrifter, Riksdagen eller dess bankoutskott meddelat, eller förbryter han sig eljest i utöfningen af sin befattning, straffes därför så, som i allmän lag om brott af embetsmän för hvarje fall är stadgadt; svare ock till skadestånd.

2 §.

Riksdagen eller dess bankoutskott eller revisorer ege förordna om åtal för förbrytelse, som i 1 § är sagd. Det åtal skall af Riksdagens justitieombudsman anställas.

Yppas anledning till sådant åtal under tid, då Riksdagen eller dess revisorer icke äro församlade, eller har fullmäktig olofligen såsom kommissionär tagit befattning med vexeldiskontering eller anskaffande af lån eller kreditiv i riksbanken, ege justitieombudsmannen att, utan särskildt förordnande, åtal väcka. Fullmäktig, som varder under åtal stäld, afhålle sig från utöfningen af sin befattning, intill dess målet blifvit genom laga kraft egande utslag afgjort.

3 §.

Svea hofrätt vare laga domstol att åtal enligt denna lag upptaga och afdöma.

Den, som med hofrättens utslag icke åtnöjes, ege att deröfver hos Konungen anföra besvär inom den tid och i den ordning, som för fullföljd af talan i brottmål i allmänhet är stadgadt.

Förslag

till

Ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

Med upphäfvande af ansvarighetslagen för de af Riksdagen förordnade ledamöter i styrelserna för Sveriges riksbanks lånekontor i orterna den 12 september 1868 förordnas som följer:

1 §.

Öfverträder eller eftersätter ledamot i styrelsen vid något riksbankens afdelningskontor de pligter, honom i sådan egenskap åligga enligt de för förvaltningen af riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen eller enligt de särskilda föreskrifter, Riksdagen eller dess bankoutskott eller ock fullmäktige i riksbanken meddelat, eller förbryter han sig eljest i utöfningen af sin befattning, straffes därför så, som i allmän lag om brott af embetsmän för hvarje fall är stadgadt; svare ock till skadestånd.

2 §.

Riksdagen eller dess bankoutskott eller revisorer, så ock fullmäktige i riksbanken ege förordna om åtal för förbrytelse, som i 1 § är sagd. Det åtal skall af Riksdagens justitieombudsman anställas.

Styrelseledamot, som varder under åtal stäld, afhålle sig från utöfningen af sin befattning, intill dess målet blifvit genom laga kraft egande utslag afgjort.

3 §.

Svea hofrätt vare laga domstol att åtal enligt denna lag upptaga och afdöma.

Den, som med hofrättens utslag icke åtnöjes, ege att deröfver hos Konungen anföra besvär inom den tid och i den ordning, som för fullföljd af talan i brottmål i allmänhet är stadgad.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
lördagen den 9 januari 1897*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÅLL,
ANNESTEDT,
VON KRUSENSTJERNA.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anförde i underdånighet:

I sammanhang med förut denna dag fattadt nådigt beslut om aflåtande af proposition till Riksdagen med förslag till lag för Sveriges riksbank har Eders Kongl. Maj:t tackts, med bifall till derom af chefen för finansdepartementet gjord hemställan, uppdraga åt chefen för justitiedepartementet att för vidare behandling i öfverensstämmelse med § 87 mom. 1 regeringsformen inför Eders Kongl. Maj:t framlägga förslag till särskild lag, hvarigenom lagen för Rikets Ständers bank den 1 mars 1830 upphäfves; och skulle jemväl till denna särskilda lag öfverflyttas 6 och 44 §§ i ett inom finansdepartementet uppgjort förslag till lag för Sveriges riksbank, hvilket finnes såsom bilaga fogadt vid Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen den 7 februari 1896 angående ändring af vissa §§ i regeringsformen och riksdagsordningen.

Till åtlydnad af berörda nådiga befallning torde jag nu få i underdånighet anmäla ett i omförmälda syftning inom justitiedepartementet upprättadt lagförslag, deri tillika återgifvits det i den föreslagna lagen för Sveriges riksbank upptagna stadgandet om uteslutande rätt för riksbanken att utgifva banksedlar, hvilket stadgande synes innefatta ett ämne af civillags natur.

De med den ifrågasatta banklagstiftningen nära sammanhängande, af 1889 års bankkomité afgifna förslag till ansvarighetslagar för fullmäktige i Sveriges riksbank och för ledamöter i styrelserna vid Sveriges riksbanks afdelningskontor torde nu jemväl böra underkastas behandling i enlighet med § 87 mom. 1 regeringsformen. I desamma hafva emellertid några mindre jemkningar af redaktionel art funnits erforderliga.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst de sålunda upprättade förslagen till

1:o) lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken,

2:o) ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken och

3:o) ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbanks afdelningskontor,

af den lydelse bilagorna K, L, M vid detta protokoll utvisa,

hemstälde han i underdånighet, att högsta domstolens yttrande öfver nämnda förslag måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:ts Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.

*Bilaga K.***Förslag**

till

Lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken.

Med upphäfvande af lagen för Rikets Ständers bank den 1 mars 1830 jemte de särskilda stadganden, som utgöra ändring i sagda lag, så ock med ändring af hvad förordningen angående rätter domstol för frågor, som röra Rikets Ständers bank och riksgäldskontoret, den 10 juni 1841 samt lag och författningar i öfrigt innehålla emot denna lag stridande, förordnas som följer:

1 §.

Riksbanken vare ensam berättigad att utgifva banksedlar.

2 §.

Vägrar riksbanken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet inlösa, må den, som innehar sedeln, derom göra skriftlig anmälan hos Svea hofrätt, hvilken, efter att deröfver hafva hört fullmäktige i riksbanken, eger att med frågan enligt lag och författningar förfara. Öfver hofrättens beslut må klagan genom besvär hos Konungen fullföljas inom den tid och i den ordning, som i 30 kap. 18 § rättegångsbalken sägs.

Finner hofrätten, att sedelns vägrade inlösen härrört af bankens oförmåga att genast uppfylla sina förbindelser, göre hofrätten hos Konungen derom anmälan. Konungen pröfvar, hvilka utvägar, i öfverensstämmelse med grundlagarne, lämpligast må vidtagas för att upprätthålla allmänna förtroendet och åter sätta riksbanken i stånd att sina sedlar vid anfordran inlösa.

3 §.

Riksbanken vare uti de mål, för hvilka ej här ofvan eller eljest genom lag annorlunda stadgas, lydande under Stockholms rådstufvurätt.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1899; dock att de mål, som derförut på grund af ofvannämnda förordning den 10 juni 1841 blifvit emot riksbanken i Svea hofrätt anhängiggjorda, skola af hofrätten handläggas och med slut afhjelpas, äfvensom att enskild bank, som eger rätt att utgifva banksedlar, må enligt förut gällande bestämmelser intill utgången af år 1903 den rätt tillgodonjuta.

Bilaga L.

Förslag

till

Ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken.

Med upphäfvande af ansvarighetslagen för Riksdagens fullmäktige i Sveriges riksbank den 12 september 1868 förordnas som följer:

1 §.

Öfverträder eller eftersätter fullmäktig i riksbanken de pligter, honom i sådan egenskap åligga enligt rikets grundlagar eller de för förvaltningen af riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen eller enligt de särskilda föreskrifter, Riksdagen eller dess bankoutskott meddelat, eller förbryter han sig eljest i utöfningen af sin befattning, straffes därför så, som i allmän lag om brott af embetsmän för hvarje fall är stadgadt; svare ock till skadestånd.

2 §.

Riksdagen eller dess bankoutskott eller revisorer ege förordna om åtal för förbrytelse, som i 1 § är sagd. Det åtal skall af Riksdagens justitieombudsman anställas.

Yppas anledning till sådant åtal under tid, då Riksdagen eller dess revisorer icke äro församlade, eller har fullmäktig oloffigen såsom kommissionär tagit befattning med vexeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv i riksbanken, ege justitieombudsmannen att, utan särskildt förordnande, åtal väcka. Fullmäktig, som varder under åtal stäld, afhålle sig från utöfningen af sin befattning, intill dess målet blifvit genom laga kraft egande utslag afgjort.

3 §.

Svea hofrätt vare laga domstol att åtal enligt denna lag upptaga och afdöma.

Den, som med hofrättens utslag icke åtnöjes, ege att deröfver hos Konungen anföra besvär inom den tid och i den ordning, som för fullföljd af talan i brottmål i allmänhet är stadgadt.

*Bilaga M.***Förslag**

till

Ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

Med upphäfvande af ansvarighetslagen för de af Riksdagen förordnade ledamöter i styrelserna för Sveriges riksbanks lånekontor i orterna den 12 september 1868 förordnas som följer:

1 §.

Öfverträder eller eftersätter ledamot i styrelsen vid något riksbankens afdelningskontor de pligter, honom i sådan egenskap åligga enligt de för förvaltningen af riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen eller enligt de särskilda föreskrifter, Riksdagen eller dess bankoutskott, eller fullmäktige i riksbanken meddelat, eller förbryter han sig eljest i utöfningen af sin befattning, straffes därför så, som i allmän lag om brott af embetsmän för hvarje fall är stadgadt; svare ock till skadestånd.

2 §.

Riksdagen eller dess bankoutskott eller revisörer, så ock fullmäktige i riksbanken ege förordna om åtal för förbrytelse, som i 1 § är sagd. Det åtal skall af Riksdagens justitieombudsman anställas.

Styrelseledamot, som varder under åtal stäld, afhålle sig från utöfningen af sin befattning, intill dess målet blifvit genom laga kraft egande utslag afgjort.

3 §.

Svea hofrätt vare laga domstol att åtal enligt denna lag upptaga och afdöma.

Den, som med hofrättens utslag icke åtnöjes, ege att deröfver hos Konungen anföra besvär inom den tid och i den ordning, som för fullföljd af talan i brottmål i allmänhet är stadgadt.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
högsta domstol onsdagen den 20 januari 1897.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: AHLGREN,
ÅBERGSSON,
HERSLOW,
SKARIN,
NORBERG,
HAMMARSKJÖLD,
CARLSON.

T. f. byråchefen för lagärenden, revisionssekreteraren Hammarskjöld fortsatte och afslutade under högsta domstolens sammanträde denna dag föredragningen af de till högsta domstolen för afgifvande af utlåtande öfverlemnade, i protokollet för den 18 innevarande januari omförmälda förslag till

- 1:o) lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken;
- 2:o) ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken; samt
- 3:o) ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor;

varande berörda förslag bilagda detta protokoll.

1:o) Förslaget till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken.

Högsta domstolens ledamöter förenade sig i följande yttrande:

»Af förordningen angående rätter domstol för frågor, som röra Rikets Ständers bank och riksgäldskontoret, den 10 Juni 1841 synes icke med full bestämdhet framgå, att samtliga äldre föreskrifter om särskildt forum för riksbanken genom samma förordning upphäfts. Icke heller är det tydligt, att alla dylika föreskrifter, som sålunda måhända ännu gälla, stå i strid emot förslaget, som i 3 § allenast innehåller, att riksbanken lyder under Stockholms rådstufvurätt i de mål, för hvilka ej annorlunda genom lag stadgas. Till följd häraf, och då i förslagets ingress — jemte det att lagen för Rikets Ständers bank den 1 mars 1830 med deri sedermera gjorda ändringar upphäfves — allenast förklaras för ändradt hvad ofvannämnda förordning samt lag och författningar i öfrigt innehålla emot den föreslagna lagen stridande, synes enligt förslagets ordalydelse den möjligheten ej vara utesluten, att vissa äldre författningar om särskildt forum för riksbanken fortfarande ansåges gällande. Detta torde emellertid hvarken vara lämpligt eller med förslagets syftning öfverensstämmande. På grund häraf hemställes, att åt ingressen måtte gifvas en ändrad affattning, hvarigenom all anledning till tvekan i berörda hänseende undanrödjes.»

1 §.

Justitierådet *Carlson* yttrade: »Meningen med stadgandet i 1 § kan icke vara att i civillag fastslå riksbankens rätt att utgifva banksedlar, då denna rätt tillkommer riksbanken enligt regeringsformen. Denna paragraf och den del af promulgationsbestämmelsen, som hänför sig till densamma, böra därför betraktas såsom innefattande allenast förbud för andra än riksbanken att utgifva banksedlar. Föreskrifter i detta ämne eller, praktiskt sedt, om upphörande af enskilda bankers rätt att utgifva egna sedlar synas emellertid hvarken vara hänförliga under den föreslagna lagens rubrik eller stå i sådant sammanhang med stadgandena i 2 och 3 §§ rörande riksbanken, att de böra med dessa sammanföras i en lag; hvarför jag hemställer, att nämnda föreskrifter utbrytas ur förslaget och upptagas i en särskild lag med lämplig rubrik.»

Justitieråden *Herslow* och *Skarén* ansågo, att, enär rätt för riksbanken att utgifva banksedlar redan vore stadgad i grundlag (regeringsformens 72 §), det vore riktigast, att bestämmelsen i förevarande § af

förslaget inskränktes till ett förbud för alla andra, än riksbanken, att utgifva sådana sedlar.

Justitierådet *Hammar-skjöld*, med hvilken Justitierådet *Åbergsson* instämde, utlät sig:

»Innehållet af denna § återfinnes äfven i 3 § af det förslag till lag för Sveriges riksbank, hvilket för jmförelses skull blifvit högsta domstolen till kännedom meddeladt. Att sålunda samma stadgande införas i tvenne lagar, den ena civillag, den andra icke, torde vara hvarken behöfligt eller lämpligt. Stadgandet, såsom innehållande icke blott en regel för riksbanken utan äfven ett förbud för andra att utfärda förbindelser af ett visst slag, synes vara af civilrättslig natur och således hafva sin rätta plats i civillag.»

2 §.

Justitierådet *Carlson* yttrade: »Då ändamålet med de afvikelser från allmänna rättegångslagen, hvilka stadgas i 2 §, lär vara att åt mål mot riksbanken angående inlösen af banksedlar bereda skyndsamt afgörande, torde tiden för fullföljd af talan mot hofrättens utslag i sådana mål böra inskränkas till hälften af den föreslagna, i likhet med hvad för utsökningsmål är stadgadt. Mot paragrafens öfriga bestämmelser, hvilka äro hemtade ur nu gällande lag för Rikets Ständers bank, kan erinras,

att första punkten är så dunkelt affattad, att den icke bort få inflyta oförändrad i en ny lag;

att föreskriften i tredje punkten torde vara obehöflig, sedan Konungen erhållit rätt att utse ordförande hos fullmäktige i riksbanken;

samt att innehållet af sista punkten icke kan anses vara af civillags natur.»

I afseende å öfvergångsbestämmelsen yttrade Justitierådet *Hammar-skjöld*, med hvilken justitierådet *Åbergsson* instämde:

»Då, såsom vid 1 § blifvit anmärkt, förbudet för andra än riksbanken att utgifva banksedlar blifvit infördt i förslagen både till denna lag och till lag för Sveriges riksbank, har öfvergångsbestämmelsen om enskild sedelutgifvande banks rätt att utgifva banksedlar intill utgången af år 1903 äfvenledes måst upptagas i båda förslagen. I afseende å olämpligheten af samma bestämmelses införande i tvenne olika lagar samt om dess rätta plats åberopar jag hvad jag vid 1 § yttrat.»

I öfrigt lemnades förevarande lagförslag af högsta domstolen utan anmärkning.

2:o) *Förslaget till ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken; och*

3:o) *Förslaget till ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.*

Sistnämnda tvenne lagförslag lemnades af högsta domstolen utan anmärkning.

Ex protocollo:

Aug. von Hartmansdorff.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 5 februari 1897*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
              WIKBLAD,
              GILLJAM,
              friherre RAPPE,
              CHRISTERSON,
              WERSÅLL,
              ANNERSTEDT,
              VON KRUSENSTJERNA,
Justitieråden: AFZELIUS,
              LINDBÄCK.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anmälde i underdånighet:

Högsta domstolens utlåtande öfver de vid statsrådsprotokollet för den 9 nästlidne januari fogade förslag till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken, till ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken samt till ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll anförde föredragande departementschefen:

»Vid förslaget till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken har af

högsta domstolen hemstälts om förtydligande deraf, att för framtiden icke några äldre bestämmelser om särskildt forum för riksbanken skola gälla. Med anledning af denna hemställan torde åt förslagets ingress böra gifvas en i någon mån ändrad affattning.

Förslagets 1 § innehåller, att riksbanken skall ensam vara berättigad att utgifva banksedlar, hvilket stadgande tydligen innefattar förbud för annan än riksbanken att utfärda sådana förbindelser. Under det att icke någon erinran framstälts mot ett dylikt förbuds upptagande i civillag, har det af några ledamöter inom högsta domstolen anförts, att, enär rätt för riksbanken att utgifva banksedlar redan vore i grundlag stadgad, civillagstiftningen blott borde innehålla, att icke någon annan skulle ega sådan rätt, hvilken bestämmelse borde utbrytas ur förevarande förslag och upptagas i en särskild lag. Hvad sålunda anmärkts synes mig dock icke böra föranleda någon ändring i den föreslagna paragrafen. Att riksbanken, såsom der sker, förklaras ega uteslutande rätt att utgifva banksedlar, torde nemligen utgöra ett fullt lämpligt uttryck för hvad med stadgandet måste åsyftas.

Då föreskrifterna i 2 § bibehållits vid hufvudsakligen samma lydelse som i gällande lag för riksbanken, torde hvad af en ledamot i högsta domstolen vid denna paragraf blifvit anmärkt icke innebära tillräcklig anledning att deri vidtaga någon ändring.

Förslaget till lag angående riksbankens sedelutgifningsrätt m. m. förutsätter uppenbarligen, att den ifrågasatta lagen för Sveriges riksbank kommer till stånd. Denna förutsättning gäller deremot icke för förslagen till ansvarighetslagar, hvilka förslag äro så affattade, att de kunna antagas oberoende af ändring i banklagstiftningen i öfrigt.

Föredragande departementschefen hemställde härefter, att för Riksdagen måtte, jemlikt § 87 regeringsformen, till antagande framläggas

dels, under förutsättning af Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 9 januari 1897 med förslag till lag för Sveriges riksbank, det i enlighet med hvad af departementschefen anförts jemkade förslaget till lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgifningsrätt, så ock angående forum för riksbanken,

dels ock förslagen till ansvarighetslag för fullmäktige i riksbanken och till ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor, hvilka förslag af högsta domstolen lemnats utan anmärkning.

Till hvad departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan jem-

väl af statsrådets öfriga ledamöter, lemna nådigt bifall; och skulle nådig proposition, af den lydelse bil. vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Aug. von Hartmansdorff.